

em, tán chuyện gẫu. Một vài anh em có yêu cầu hỏi TH. có được tin tức gì của H.T.KHIEM, D.X.Đình và T.N.Thông không, hoặc có địa chỉ không. Nếu có thì vui lòng cho biết.

Một lần nữa mình xin cảm ơn TH. và các bạn. Chúc TH và gia đình luôn luôn vui vẻ mạnh khỏe.

Thân ái,

T.N.D.

THAY LỜI KÊU GỌI

THƯ ANH PHAN ĐÌNH TANG:

Nói chuyện riêng rồi nay nói chuyện chung, Trang cho đọc thư anh, cùng thủ anh Trường và Tân và Phạm Th Nguyên; rất hâm mộ việc làm của các anh giúp các bạn và gia đình ở bên nhà đồng thời cũng san sẻ nỗi buồn của anh về một vài dự luận anh em. Qua Cali chuyên vừa rồi tôi cũng có cảm thấy như các phi hành gia lên cung trăng, nhìn xa thấy thật đẹp mà lên tới thì chẳng có gì đẹp lắm! Có lẽ người Việt Nam ta ai cũng muốn làm số 1 lãnh đạo mà không có khả năng làm người "đi Theo" nên thấy ai làm được gì thì không lẫn vào tiếp tay mà, một là thờ ơ, hai là nói năng nói nhẹ. Anh cứ đọc mấy tờ báo ra ở Mỹ của nhóm ty-nạn chúng ta thì thấy toàn là chỉ trích, phi bang lẫn nhau nếu không nói là "chửi rủa" đã một lần mất cả nước lẫn nhà, không có một quê hương để nương tựa mà vẫn chưa mở mắt, thật là buồn! Tuy vậy tôi tin là anh em Cộng-Chánh mình phải khác và chúng ta nên chú tâm lo những việc thực tiễn chung cho AHCC và phải khoan-dung độ-lượng với nhau để làm việc chung. . . Miền là tử vấn lương-tâm, làm việc tốt là thỏa mãn, đừng bao giờ phê-bình người khác trước khi tự hỏi mình đã làm được việc gì hay cho anh em. Xin lỗi nói "morale" để anh đỡ buồn vậy thôi!

Tôi đang suy nghĩ nhiều về việc kêu gọi anh em C.C. giúp một số Ai Hữu ở Bên nhà đang bị túng thiếu. Một số anh em đồng tình giúp một số bạn hữu tuy là nghĩa chung nhưng vẫn là tình riêng, có lẽ do tổ-chức hời. Nay nếu muốn làm nên một việc chung cho toàn thể Ai Hữu thì tâm vóc hời khác và tình cảm cũng khác cần phải đặt nguyên-tắc và có tổ-chức, không thì không tránh được tiếng bắc tiếng chi và có lẽ không mấy thành công. Tôi chắc với kinh-nghiệm anh thấy rõ! cho nên tôi đặt với anh một

vai nguyên tắc trước. Con kêu gọi thì chắc là không kịp cho lá thư C.C. đến. Hay là anh cứ nói qua cho anh em rõ trong lá thư đến: "Giám-Độc Nhân Viên Bộ" đi tỵ nạn thì cũng có tâm rộng hơn là "Tổng Cuộc Kiều Lô" mà ghé đi lang thang chứ! nói chối vậy chứ tôi rất muốn làm được việc này, vì đã sống ở bên nhà đến 1979 tôi đã thấy rõ nỗi cực-khổ và căng lâu e rằng tệ hơn nên giúp được gì cũng tốt. Sau đây xin trình làng các diêm:

1- Sự giúp đỡ dựa trên nguyên-tắc tự-nguyện và không hạn chế từ 0 đến ~~10~~, nhưng tiêu chuẩn 1 người 1 tháng cho \$5. Tình trạng kinh tế mỗi bạn mỗi khác, nhưng có lẽ, nhìn để ra \$5/tháng chắc ai cũng có thể làm được. Ta lấy số nhiều mà làm nên chuyện và ai cũng có khả năng đóng góp vào việc chung.

2- Tiền đóng góp vào một quỹ "ủng hộ" hay gọi tên gì cho hay cũng được giao cho một bạn giữ.

3- Cần một anh có thể liên lạc được dễ dàng với anh em bên nhà để họ cho biết ai cần được giúp đỡ.

4- Ba tháng một lần, khi lá thư C.C. ra thì báo cáo trợ giúp lần trước và đề nghị trợ giúp lần này, hạn cho anh em có thắc mắc thì biên thư hay kêu điện thoại về trước một ngày nào đó, sau đó là cứ gửi theo đề nghị.

Nói thì rườm rà nhưng anh chị em tin người phụ trách thì có thể làm mau hơn nhiều: "Quỹ ủng trước toàn quyền chi tiêu rồi hậu kiểm" đừng qua "kiểm soát ước chi" sợ các anh em bên nhà chờ mỗi cổ!

Vấn đề then chốt là anh em nhớ gửi tiền đúng kỳ. Vấn đề thứ hai là một người nào ở bên nhà có thể liên lạc, phân phối mà không bị phiền toái cho họ.

Tôi đã bàn sơ các nguyên tắc với các anh bên này, nhưng các anh bên đó có kinh nghiệm hơn, nhờ anh bàn với anh em tổ chức ra sao, chúng tôi hoàn toàn ủng hộ, cốt là làm được, mau chóng và gọn gàng.

Thư cũng đã dài, xin dừng bút để gửi cho kịp. Lần này chưa viết được gì cho lá thư C.C. xin khất thêm lần nữa.

